

De draad kwijt in het naaiatelier

Een spannende komedie in drie bedrijven

door

BERT CREBAS

en

ALBERT JAN SCHEPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DRAAD KWIJT IN HET NAAIATELIER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERT CREBAS en ALBERT JAN SCHEPER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rolverdeling:

GUUS Benninck van Beerschot - (60), zwerver, (oud) top-ontwerper.

MEVROUW ANNIE Schoenmaker - (60), coupeuse.

FRANS Daverschot - (50), directeur.

JOSJE Huis in 't Veld - (40), vriendin van Frans, styliste.

JOHAN Peters - (40), ex van Josje, verkoopleider.

BIBI Kingma - (18), leerlingnaaister.

JOE Knokker - (20), stagiair.

SACHA de Ridder - (35), bekende tv-presentatrice.

SJOERD Bruinsma - (45), beveiligingsbeambte.

CHRIS Groen - (55), topcrimineel.

Decor:

Links in/ uitgang met kapstok, rechts deur naar toilet. Links raam. Er staat een werktafel in het midden, eventueel met lampenkappen erboven. Stoelen links, rechts en achter de tafel. Linksvoor (zijkant naar publiek) en rechtsvoor (lange zijde naar publiek) bureautjes. Stoelen op wieltjes bij het linker bureau en rechts bij de tafel zijn handig voor het spel. Er mag best oud spul worden gebruikt, want dat past bij de situatie. Rechts passpiegel, kan ook alsof. Suggesties voor aankleding toneel: rechtsachter een kleine stelling met naaimaterialen en stoffen. Links daarvan enkele aangeklede paspoppen en daarnaast een kledingrek met kleurige jasjes, rokken en jurken. Op de achterwand afbeeldingen van modellen op catwalks. Op de zijwanden (of doeken) kan een aantal ouderwetse, sierlijke dameshoeden bevestigd worden. Een papieren kerstklok geeft aan dat het verhaal rond Kerst speelt, maar dat maakt het publiek ook wel op uit de tekst. Tijdsprongen eventueel aangeven op een bord dat tijdens de black outs door een fotomodel wordt getoond.

Opmerkingen/ tips:

De black outs dienen vlot te verlopen; dat kan door uitgekiend kledingbeleid en een goede organisatie achter de coulissen. De black outs werken dan niet vertragend, in tegendeel, zij zorgen voor dynamiek.

Franse accordeonmuziek doet het leuk aan het begin en het einde de bedrijven.

EERSTE BEDRIJF

SCENE 1

Avond. Annie naait kledingstuk, enkele werklampen aan, sfeervol beeld.

ANNIE: *(zit rechts en profile bij de werktafel achter naaimachine, legt laatste hand aan kledingstuk)* Nog twee weken en het is alweer Kerst. Gezellig. *(staat op en haalt schaar van haar bureau, neuriet Jingle Bells)*

FRANS: *(komt rillend van de kou binnen, heeft pak aan en sjaal om, doet het grote licht aan)* Dat u in deze duisternis kunt werken. Kan ik het mantelpakje van Linda de Mol meenemen? Ze heeft morgen al de opnames voor een Kerstspecial... Brrr, wat is het koud. *(wrijft handen)* Ik zal blij zijn als de winter voorbij is. 't Is spekglad op de gracht.

ANNIE: 'k Moet nog twee couponaden vastzetten. Linda is behoorlijk aangekomen en op TV lijkt je altijd dikker.

FRANS: Tja, kinderen hè, daar dij je van uit.

ANNIE: *(werkt door)* Dat hoeft niet hoor, dat ligt aan je genen.

FRANS: Nou, dan heeft mijn ex-vrouw duidelijk de verkeerde genen.

ANNIE: Veel beweging en gezond eten, dat is belangrijk.

FRANS: Ik zal het doorgeven. Zal ze vast op prijs stellen, zo vlak voor de feestdagen.

ANNIE: Af en toe zondigen mag best. Ik vind je ex er leuk uitzien.

FRANS: Ze weet zich goed te kleden. Een lengtestreepje doet wonderen.

ANNIE: *(bijt het laatste draadje af)* Zo, dat is klaar. Linda kan de buis weer op.

FRANS: Geweldig mevrouw Annie, dank u wel.

ANNIE: Ga nu maar gauw Frans. Als het pakje nog te strak om de heupen valt moet je Linda maar even laten komen, dan pas ik het hier wel aan.

FRANS: Blijft u hier dan? Het is al avond. Wat mij betreft gaat u nu lekker naar huis.

ANNIE: Ik ga liever nog even verder.

FRANS: Als we u niet hadden... Goed, ik ga. Tot morgen.

ANNIE: Ja, tot morgen. Denk je aan de satijnen coupons voor die galajurk?

FRANS: Doe ik. *(Annie neuriet een kerstliedje, pakt rol stof en gaat daarmee aan het werk, zoals patroon uittekenen)*

JOSJE: *(gehaast binnen)* Kan ik het mantelpakje van Linda de Mol meenemen? *(ziet dat Annie met iets anders bezig is)* Hé, u bent het toch niet vergeten?

ANNIE: *(beledigd)* Ik mag dan al wel wat ouder zijn, maar IK kom wel mijn afspraken na.

JOSJE: Oh?

ANNIE: Linda past het mantelpakje op dit moment. Frans heeft het al gehaald. Jij bent te laat. Wij hadden om zes uur afgesproken.

JOSJE: De yoga-les liep uit en ik kan moeilijk midden in de Zonnegroet opstappen.

ANNIE: Dus we moeten ons allemaal maar aan jouw yoga aanpassen?

JOSJE: Zonder yoga was ik minder evenwichtig en veel gestresster.

ANNIE: Was je maar gestresst, dan kwam je tenminste op tijd!

JOSJE: *(onverstoorbaar)* En mijn relatie met Frans heeft meer emotionele diepgang gekregen. Nou, ik kan hier toch niets doen, ik ga weer naar de studio.

ANNIE: Ho ho, neem even een zwart ceintuurtje mee, want dat past misschien beter bij het mantelpakje. *(geeft Josje ceintuur)*

JOSJE: Oke! *(af, Annie gaat verder met werk)*

GUUS: *(komt voorzichtig op)* Hé Annie, hou je nog van me?

ANNIE: *(schrikreactie, springt op)* Hu! *(deinst terug, kijkt, komt dichterbij, zet bril op, kijkt nogmaals, aarzelend)* Guus? B-Ben jij dat Guus?

GUUS: *(maakt dansbeweging, op de achtergrond klinkt een melancholisch Frans accordeonnetje, spreekt op zangerige wijze, teatraal)* Weet je nog Annie, de tijd in Parijs, we waren jong, we zouden het maken, nieuw elan, onze nachtelijke escapades, dansend langs de oever van de Seine, de straten van Cartier Latin en het perron van Gare du Nord *(rondzwierend, dan stilstaand)* wat is er van ons geworden....

ANNIE: *(beetje van streek)* Guus, je bent het echt.

GUUS: *(komt dichterbij, Annie doet steeds stap terug)* Annie, je bent nog net zo mooi als toen.

ANNIE: *(hortend)* Waarom ben je hier, wat wil je van me, wat zie je er uit?!

GUUS: *(haalt uit jaszak diverse peuken, kiest met zorg de mooiste uit, strijkt 'm recht en steekt 'm aan, daarna enorme hoest)* Dus je werkt nog steeds hier met Frans. Hoe-eh gaat 't met hem? Is-ie al multimiljonair met een groot jacht in Saint Tropez en een chalet in de Pyreneeën?

ANNIE: *(rondje om Guus)* Rook jij peuken van de straat? *(pauze)* Ben je zo diep gezonken. *(pauze)* En wat zie je eruit in die vodden. *(pauze)* Je stinkt naar drank. Wat is er met je gebeurd, Guus?

GUUS: *(pakt een sleutel van het bureau en steekt die in zijn zak met veelbetekende blik naar het publiek)* Annie, Annie, nog steeds zo'n bezorgd typetje *(komt weer dichterbij)* 't Is net alsof je nog om mij geeft... Zullen we dansen *(accordeon klinkt weer, Guus en Annie dansen)*

ANNIE: Nog steeds dezelfde flierefluter met lak aan alles en iedereen. Ga je eerst wassen, viezerik! *(duwt Guus op haar stoel, lachen beiden)* Heb je al gegeten?

GUUS: Ja, ik had mazzel vandaag, bij de vijver lag een stuk oud brood.

ANNIE: Met beleg?

GUUS: Pindakaas en hagelslag.

ANNIE: *(schuin achter Guus, bezorgd)* Hoe lang kun je dat volhouden, leven van wat oud brood dat zelfs de eenden laten liggen.

GUUS: *(wuift zorgen weg)* Buitenlucht is gezond. 'k Zou niet graag ruilen met al die loonslaven die eerst drie uur in de file staan voordat ze de hele dag op een kantoorstoeltje moeten zitten voor een paar luizige rotcenten. Zijn zij beter af?

ANNIE: Jaja, je kletst je er weer handig uit Guus, daar ben je altijd al goed in geweest. Maar ga daar nou eens staan *(wijst)* en bekijk jezelf in de spiegel. Hoe is het mogelijk, vroeger was je zo modebewust en haatte je nagels met een rouwrandje. Hoe kun je zo diep zinken?

GUUS: *(bekijkt zich in de spiegel)* Jij weet het toch Annie, jij stond erbij en keek er naar.

ANNIE: *(gaat schuin achter hem staan)* Jij koos de makkelijke weg. Ik heb geknokt en alles op alles gezet.

GUUS: *(kijkt naar Annie via spiegel)* Ik ben alles kwijt, maar wat heeft het jou opgeleverd, ben jij nu zoveel beter af? 't Is bijna kerstnacht en jij denkt dat je onmisbaar bent. Je houdt jezelf voor de gek. Bij jou thuis is ook niemand die op je wacht. Daarom sloof je je dag en nacht uit voor die yuppies hier. O ANNIE, *(draait zich naar haar om en kijkt haar diep in de ogen)* waar is het mis gegaan?

ANNIE: *(gekwetst, begint te huilen)* Guus...

GUUS: *(slaat arm om haar heen)* Meisje, niet huilen.

FRANS: *(komt gehaast binnen)* Mevrouw Annie, de show ging hartstikke... Hé, wat is dat, valt die zwerver je lastig? Laat haar los, viezerik, maak dat je weg komt. D' eruit!

ANNIE: *(in front, tussen Frans en Guus)* Frans, hou op, er is niks aan de hand. Dit is Guus Benninck van Beerschot.

FRANS: Is dat G-Guus Benninck van Beerschot, DE Guus Benninck van Beerschot??? *(beklemmende stilte, Guus kijkt Frans strak aan, zonder een spier te vertrekken, Annie kijkt van de een naar de ander)*

GUUS: *(kijkt Frans nog steeds strak in de ogen)* Ja, bekijk me maar

eens goed Fransje, als je durft. Ik ben het echt.

FRANS: Ma... maar..., wat zie jij eruit! Wat is er met jou gebeurd?

GUUS: Vertel mij wat jij ziet en je weet wat er is gebeurd. *(stil)* Jouw geweten wordt op de proef gesteld.

FRANS: Ik hou me niet met het verleden bezig.

GUUS: Het verleden is de toekomst.

FRANS: Dan heb jij geen toekomst.

GUUS: Jij hebt jouw toekomst aan mij te danken.

FRANS: Jij hebt een hoge dunk van jezelf, zwerver.

GUUS: Je hebt mij bestolen, dief.

FRANS: Kom je nou hier om me dat na al die jaren onder de neus te wrijven? Wat wil je daar mee bereiken? Wat dacht je: kom 't is bijna kerst, laat ik Frans eens de schuld van mijn ellende in de schoenen schuiven?

ANNIE: Frans, doe nou niet. Guus kwam om mij te zien en ik ben blij dat hij dat gedaan heeft.

GUUS: Laat maar Annie, ik verdwijn weer in de nacht. Tabé.

ANNIE: Nee, blijf nou. Ik vind het fijn dat je er bent. Ik wil met je praten.

GUUS: Alles is gezegd. *(af)*

ANNIE: Guus!

FRANS: *(cynisch)* Jouw Guus gaat weer terug naar de goot...

ANNIE: *(naar haar werkplek)* Wat ben jij een ondankbare vent! Jij hebt je succes aan hem te danken.

FRANS: *(naar zijn bureau, links)* Hoezo... hij heeft me in de steek gelaten. Eén flop en weg was-ie: niet iemand om een bedrijf mee te runnen.

ANNIE: Flop? Na wat aanpassingen werd die lijn toch een groot succes. We teren er nog op.

FRANS: Met Guus viel niet samen te werken. Als-ie z'n zin niet kreeg was hij zo vertrokken en zagen we hem een week niet.

ANNIE: Guus is een kunstenaar met een gevoelige ziel. Daar moet je rekening mee houden.

FRANS: Dat kan wel wezen, maar als ondernemer heb je wel je verantwoordelijkheden. Je moet het zakelijk bekijken. Ik moet iedere maand de salarissen betalen.

ANNIE: Je hebt wel goeie creaties nodig.

FRANS: Wat mankeert er aan mijn ontwerpen?

ANNIE: *(pakt haar jas)* Ik ga naar huis.

FRANS: Ja ga maar gauw. Ik ga naar Josje, ze wacht op me.

ANNIE: Tot morgen. *(gaat af. Korte tijd stil en donker. Zaklantaarnschijnsel. Guus komt binnen sluipen met een tas met spullen)*

GUUS: *(met zaklantaarn, draait de deur aan de binnenzijde weer op*

slot, rommelt wat rond, haalt diverse stukken stof uit een bak, doet lampje aan bij de naaimachine en gaat daarmee aan het werk. Probleempje met de naaimachine, Guus knutselt wat met het ding en praat intussen in zichzelf) Ook een ding van 't jaar nul. Dat ze hier nog mee werkt... Nou ja, Annie kun je een vooroorlogse Pfaff voorzetten, dan nog maakt ze de mooiste creaties. Eh, es even kijken, die moet daardoor (doet garen door de naald) en die moet op zig-zag... (pakt stof en begint in hoog tempo te naaien, stopt dan) Zooo, die oude Pfaff kan er nog wat van... en ik ook! (gaat door met naaien in hoog tempo, terwijl hij neuriet. Guus hoort geroezemoes op straat (dronkemansgelal), doet snel lampje uit en duikt ineen. Een schim komt voorbij het raam en Guus herkent het silhouet en de stem. Komt weer omhoog en doet lampje aan. Guus doet rolgordijntje dicht) Doorlopen Daan, ik heb nu geen tijd.

BLACK OUT

SCENE 2

De volgende morgen. Annie en Bibi zijn aan het werk, Frans, Johan en Josje komen binnen.

ANNIE: *(rechts tafel; bits, zit achter de naaimachine)* Bibi!... BIBI!

BIBI: *(links tafel; blijft op haar plek stof knippen)* Ja?

ANNIE: Als je weer aan m'n machine zit, wil je dan je eigen spoeltje gebruiken. Nu zit er weer blauw in ... en staat-ie op zigzag. *(begint te rommelen met de machine)*

BIBI: *(komt aangesneld)* Wat is er, mevrouw Annie?

ANNIE: Als je zonodig aan m'n Pfaff wilt zitten, heb ik graag dat je je eigen spoeltjes gebruikt. Eigenlijk heb ik nog liever dat je er afblijft.

BIBI: Ik heb er niet aangezeten, mevrouw. Echt niet.

ANNIE: Nee nee, wie dan wel? De kabouters? *(Bibi terug naar haar werkplek)*

FRANS: *(komt binnen, hoort het laatste)* De teletubbies. *(regisseur, kies een actueel en populair kleuterprogramma)*

ANNIE: Frans, je bent mooi op tijd, 't is nog net geen 11 uur. Tja, als je directeur bent kun je dat doen.

FRANS: Wat nou, mevrouw Annie, met het verkeerde been uit bed gestapt? Of bent u nog onder de indruk van uw zwerversvriendje. Zo ken ik u niet.

ANNIE: Ja, je hebt gelijk, sorry, maar er heeft iemand aan m'n Pfaff gezeten en daar kan ik slecht tegen.

FRANS: Mevrouw Annie en de Pfaff, een paar apart *(geeft Annie schouderklopje, hoort I'm dreaming of a White Christmas op de achtergrond en zingt mee)*

JOHAN: *(komt bellend binnen, doet deur met bibs open, armen vol ordners en telefoontje tussen schouder en kin)* A-Oui, bien sur, la semaine prochaine, a-oui c'est vrai, merci beaucoup, au revoir.

FRANS: Eindelijk wat verkocht?

JOHAN: Nou nee, dit was...

FRANS: Verdikke Johan, je bent toch verkoopleider?

JOHAN: *(legt spul op bureau van Frans)* Ja maar ik ben meer bezig met klachten afhandelen. Nu zat er weer een voering los.

BIBI: Ik had hem anders wel...

FRANS: Die lui daar in Parijs moeten niet denken dat ze God in Frankrijk zijn.

BIBI: Maar ze hebben wel...

JOHAN: We mogen blij zijn dat we ze nog als klant hebben.

FRANS: Laat me de orderportefeuille eens zien. *(Johan geeft hem*

ordner) Wat is dit? (*houdt 1 velletje vast*)

JOHAN: Een order voor drie japonnen.

FRANS: Is dat alles?

JOHAN: Ja, Edgar Vos heeft een dikke order geannuleerd en dan blijft er weinig over.

FRANS: Waar bent u mee bezig mevrouw Annie?

ANNIE: Een pakje voor Robbie.

JOHAN: (*gaat op bureaustoel zitten*) Robbie Williams? Okee.

ANNIE: Nee, Robbie, mijn kleinzoon, voor zijn verjaardag.

FRANS: Waar zijn wij in godsnaam mee bezig! Dit is geen hobbyzaak. Wij zijn een toonaangevend atelier.

ANNIE: Dat zeg jij...

FRANS: Dat zeg ik, ja.

JOHAN: (*zucht*) De concurrentie uit het Verre Oosten, Singapore, Hong Kong, Calcutta, Taiwan, New Dehli, Peking...

FRANS: Concurrentie is er altijd al geweest. Daar is ons land groot door geworden.

JOHAN: Maar je moet wel iets hebben om mee te kunnen concurreren. Met het rompertje voor Robbie zal dat moeilijk gaan.

ANNIE: Ik doe tenminste iets.

BIBI: Misschien moeten we meer eh...

FRANS: Bedoel jij Johan dat onze collectie niet goed genoeg is?

JOHAN: Nee, maar onze laatste creaties missen dat beetje extra waarmee ik nieuwe klanten kan binnenhalen.

FRANS: Verdomme Johan, misschien mis jij wel net dat beetje extra als verkoper.

JOHAN: (*staat op, richting Frans*) Ik mis al een tijd een beetje meer salaris. Ik zit bruto op hetzelfde niveau als een boekhouder bij Edgar Vos netto.

FRANS: Dan solliciteer je daar toch. (*Josje komt op, kust Frans*)

JOSJE: Dag schat. (*gesprek gaat gewoon door*)

JOHAN: (*zit*) Wat een rotopmerking, misschien doe ik dat wel.

ANNIE: Jongens, hou op! We hebben een probleem en dat moeten we samen oplossen. (*Frans gaat op rechter bureautje zitten*)

JOSJE: (*achter tafel*) Probleem? Welk probleem?

BIBI: Als we nu eens...

JOHAN: (*wegwuivend*) Ach, we hebben wel vaker problemen gehad...

FRANS: Toen Josje bij je wegging misschien? Is toch zo, liefje?

JOHAN: Hahaha, leuk hoor, daar zit ik op te wachten; een beetje zout in de wonden.

JOSJE: Stel je niet aan Johan, ik ben nu al drie jaar bij je weg.

FRANS: Dan zijn wij nu drieënhalf jaar bij elkaar, dat moeten we vieren

Josje, hahaha. Sorry Johan, zo is 't leven.
JOHAN: Val dood, jullie.
ANNIE: Hou op, 't is bijna Kerst, een feest van bezinning en verzoening, niet van geruzie.
JOHAN: 't Is moeilijk werken met een a-creatieve baas, waarvan ik de ontwerpen moet verkopen.
JOSJE: Hoe reageren de modehuizen dan?
JOHAN: Zeer negatief.
JOSJE: Wat zegt Charles Chevalier?
JOHAN: Hij vindt onze nieuwe lijn fantasieloos, niet stijlvol en achterhaald.
JOSJE: Oh... en Frederico Felano, hij ziet er toch wel iets in? Laatst complimenteerde hij mij nog met de galajurk van Karin Bloemen.
JOHAN: Ja vind je 't gek: Edgar heeft de couponaden aangepast aan haar vormen, daardoor ging het er nog mee door. Bovendien is Felano gek op dikke wijven.
JOSJE: Frans...?
FRANS: Luister toch niet naar die negatieveling. Je weet toch dat-ie altijd anderen z'n eigen tekortkomingen in de schoenen schuift?
BIBI: Ja maar hij heeft wel...
JOSJE: Frans, je kunt wel blijven afgeven op Johan, maar er is structureel iets mis met onze collectie. Hoe verklaar je anders dat bijna geen modehuis nog zaken met ons doet.
ANNIE: De creatieve lat kan niet altijd hoog liggen.
FRANS: Vind je 't gek? 't Moet allemaal van mij komen.
JOHAN: Daar zit 'm de kneep. Voor de creatieve continuïteit moeten we er iemand bijnemen.
JOSJE: Johan heeft gelijk Frans, dat is het!
FRANS: Je kiest heel nadrukkelijk de kant van je ex.
JOSJE: Ik kies voor de toekomst van het naaiatelier.
BIBI: Kunnen we die Guus van vroeger niet vragen? *(stilte, allen kijken naar Bibi)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto